

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/69/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010319
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722010319.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov Mgr. Jána Bednára a JUDr. Jozefa Mikluša, v trestnej veci obžalovaného G. D., pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 odsek 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona a iné, na verejnom zasadnutí dňa 23. augusta 2022 o odvolaní obžalovaného G. Gašpara proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/2/2022 zo dňa 17.06.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 2 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/2/2022 zo dňa 17.06.2022 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného G. D., nar. XX.XX.XXXX vo B., trvale bytom J. C. XXXX/X, B., t. č. ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 38 ods. 2, 5, § 41 ods. 1, § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. per analogiam na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 6T/2/2022 zo dňa 17.06.2022 bol obžalovaný G. D. uznaný za vinného zo zločinu útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. a) Trestného zákona a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

dňa 03.02.2022 v čase okolo 20.10 hod. na parkovisku pred predajňou L. na ul. J. č. XXXX vo B. napadol príslušníka Policajného zboru zaradeného na OO PZ B. nstržm. O. O., nar. XX.XX.XXXX, O.:XXX XXX, tvoriaceho hliadku s príslušníkom Policajného zboru nstržm. A.. Z. K., nar. XX.XX.XXXX, O.:XXX XXX, pod volacím znakom B. XXX, tak, že počas toho ako hliadka B. XXX v súvislosti so zisteným porušením opatrení na zamedzenie šírenia ochorenia COVID-19 prejednávala u obvineného zistený priestupok v blokovom konaní, pričom tento pohybujúc sa v blízkosti hliadky PZ, držiac v rukách 2 sklenené fľaše zakopol, v dôsledku čoho mu fľaše vypadli na zem, kde sa rozbili a z týchto obvinený následne do pravej ruky uchopil črepinu hrdla fľaše s ostrými výčnelkami a druhou rukou strčil do ľavého ramena stržm. O. O., na čo ho stržm. O. O. vyzval, aby upustil od ďalšieho konania, a súčasne zo

služobného vozidla na strane spolujazdca vystúpil nstržm. A.. Z. K., pričom obom policajtom povedal: „...Vy mi aj tak kokot môžete, neviete aké mám ja známosti a začnite sa báť obaja, dám Vás dole...“ a s črepinou hrdla fľaše uchopenou v ruke namieril na stržm. O. O. a opýtal sa ich, či ich s tým má zabiť, na čo ho stržm. O. O. spolu s nstržm. A.. Z. K. vyzvali na zahodenie črepiny a upustenie od jeho konania, čo obvinený neuposlúchol a pristúpil do bezprostrednej blízkosti stržm. O. O., voči ktorému sa zahnal rukou a držiac črepinu hrdla fľaše ho ňou udrel do oblasti zátylku, čím spôsobil poškodenému stržm. O. O. ľahkú formu pomliaždenia krčnej chrčbtice s dobou liečenia 6 dní.

Za to okresný súd obžalovaného G. D. odsúdil podľa § 323 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 37 písm. h) m), § 38 ods. 2, 5, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. okresný súd uložil obžalovanému povinnosť, nahradiť poškodenému Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s., Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 35937874, škodu vo výške 35,91 eur.

Proti citovanému rozsudku podal obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu odvolanie dňa 20.6.2022, v ktorom navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a rozhodujúc vo veci sám uložil mu trest v nižšej výmere. Poukázal, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu vychádzal zo zásad pre ukládanie trestu, pričom prihliadol aj na to, že obžalovaný na pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. V odôvodnení súdneho rozhodnutia sa uvádza, že s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu a zákonné ustanovenia bolo možné ukladať trest vo výmere 5,5 - 8 rokov, pričom súd považuje uloženie trestu odňatia slobody v rozsahu 5,5 roka za dostatočný a primeraný, hoci ide o trest na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Vyslovil názor, že vzhľadom na okolnosti prípadu jeho závažnosť a následok, ako aj obžalovaným uvádzané skutočnosti, teda že má družku a jedno mal. dieťa, pričom bol pred spáchaním skutku aj riadne zamestnaný, by pripadalo do úvahy aj mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 Tr. zák. Je presvedčený, že vzhľadom na okolnosti prípadu je použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Obžalovaný si uvedomil nebezpečenstvo svojho konania, nechcel nikomu ublížiť a poškodeným sa aj na hlavnom pojednávaní riadne ospravedlnil a prejavil ľútosť. Záverom uviedol, že vzhľadom na uvedené skutočnosti žiada, aby krajský súd zvažili, či nie sú splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu a rozhodol tak, ako uviedol v úvode svojho odvolania.

Obžalovaný G. D. aj sám odôvodnil odvolanie, v ktorom uviedol, že policajtom sa ospravedlnil. Ak v ten večer ich urazil, keď bol riešený za priestupok za rúško, tak nie je pravda že by napadol policajtov. Mal vtedy vypité po pracovnej dobe s chalanmi oslavovali narodeniny. Poukázal, že je v skúšobnej dobe, keďže bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a zvyšok trestu mu bude nariadený, pričom nemal v úmysle porušiť podmienky podmiennečného prepustenia. Má za to, že okresný súd neprihliadol na to, že policajt nemal žiadne zranenie, naopak zbitý bol on. Bol mu vymeraný vysoký trest, a preto žiada o zmiernenie trestu, a to vzhľadom aj k tomu, že ma chorú matku.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, zotrval na podanom odvolaní a dodal, že obžalovaný nemal nikomu v úmysle ublížiť, bol pod vplyvom alkoholu, doposiaľ nikomu neublížil. Aj keď bol obžalovanému uložený trest na spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby, považuje uložený trest vzhľadom na okolnosti prípadu za neprimerane prísny a preto žiada, aby odvolací súd v danom prípade aplikoval ustanovenie § 39 Tr. zák.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny vo výroku o treste, a to vzhľadom na osobu obžalovaného, a preto navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť

Obžalovaný G. D. na verejnom zasadnutí vyslovil súhlas s návrhom svojho obhajcu. Ďalej uviedol, že bol opitý, na nič sa nepamätá, nikomu neublížil. Poukázal, že pred 3 týždňami mu zomrela manželka a zostali mu deti.

Krajský súd Banská Bystrica ako súd odvolací predtým ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote ustanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b), pričom nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné.

Krajský súd konštatuje, že obžalovaný G. Gašpar na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa konanom dňa 17.06.2022 v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku. Následne súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), písm. d), písm. f), písm. g) a písm. h) Trestného poriadku. Samosudca uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného prijal.

Odvolací súd konštatuje, že výrok o vine (vrátane právnej kvalifikácie), ktorý bol vyhlásený na základe prijatia vyhlásenia obžalovaným podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nie je možné odvolaním napadnúť a v odvolacom konaní vecne preskúmať, keďže podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku, vyhlásenie obžalovaného je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), t. j. z dôvodu zásadného porušenia práv obžalovaného na obhajobu.

Keďže odvolací súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine ani v postupe súdu predchádzajúcom tomuto výroku, nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania, preskúmal z podnetu podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. len výrok o uloženom treste.

Odvolací súd následne preskúmaval výrok o treste a zistil, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu dostatočne neprihliadol na všetky zásady významné pre ukládanie trestov a na účel trestu tak, ako vyplývajú z ustanovenia § 34 Trestného zákona, čo malo za následok, že uložený trest je neprimerane prísny, preto výrok o uloženom treste odňatia slobody zrušil a rozhodol o treste sám.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu, odvolací súd v súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prihliadol na všetky významné skutočnosti, ktoré sú potrebné pre správnu individualizáciu trestu, pričom vychádzal z účelu trestu. Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. Odvolací súd, tak ako aj súd prvého stupňa prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pretože obžalovaný sa k trestnej činnosti doznal a trestný čin oľutoval. Na druhej strane obžalovanému priťažovalo podľa § 37 písm. h), m) Tr. zák., že v prejednávacom prípade spáchal viac trestných činov a už bol za trestný čin odsúdený. Odvolací súd v danom prípade ukladal obžalovanému úhrnný trest podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., pretože spáchal dva trestné činy. V prípade obžalovaného D. druh a výmera trestu boli stanovené zákonným ustanovením § 323 ods. 2 Tr. zák. vzťahujúcim sa na najprísnejšie trestný čin umožňujúci obžalovanému uložiť trest odňatia slobody vo výmere na tri až osem rokov. Keďže obžalovaný už bol v minulosti odsúdený pre zločin, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/3/2018 z 21.02.2018, právoplatným dňa 09.03.2018 pre zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Tr. zák. a iné, na trest odňatia slobody 4 rokov a 5 mesiacov nepodmienečne, z ktorého bol podmienečne prepustený rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Pp/16/2021 zo dňa 13.05.2021 a bola mu určená skúšobná doba v trvaní dvoch rokov za súčasného uloženia probačného dohľadu, preto sa v jeho prípade zvýšila podľa § 38 ods. 5 Tr. zák.

dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu. Na základe modifikovanej trestnej sadzby obžalovanému hrozil trest odňatia slobody na päť rokov a šesť mesiacov až osem rokov.

Po zhodnotení všetkých skutočností, majú význam pri určovaní druhu trestu a jeho výmery dospel odvolací súd k záveru, že z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie na osobu obžalovaného nie je potrebné vplývať trestom odňatia slobody na základe modifikovanej trestnej sadzby, ale účel trestu bude možné dosiahnuť aj trestom odňatia slobody kratšieho trvania. V tejto súvislosti je treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu a preto musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu). Vzhľadom na okolnosti prípadu a vzniknutý následok trest uložený obžalovanému okresným súdom na základe modifikovanej trestnej sadzby je neprimerane prísny (neúmerný).

Odvolací súd pripomína, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní súdu prvého stupňa vyhlásil, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku a súd toto jeho vyhlásenie prijal. V tejto súvislosti odvolací súd poznamenáva, ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste, mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d) <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523P39'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 4 Tr. <aspi://module='ASPI'&link='300/2005 Z.z.%2523P4'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno toto ustanovenie per analogiam použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523P257'&ucin-k-dni='30.12.9999'> (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže obžalovaný neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Analógia je pri aplikácii Trestného zákona neprípustná v zmysle rozširovania podmienok trestnosti činu nad rámec zákona, avšak v iných smeroch je prípustná, ak v prospech páchatela odstraňuje medzeru v zákone a zodpovedá zmyslu a významu riešenej otázky vo vzťahu k analogicky použitému ustanoveniu. Na základe uvedeného preto krajský súd u obžalovaného použil analógiu ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. pre ukládanie trestu. Vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 4 Tr. zák. v konaní o dohode o uznání viny a prijatí trestu môže súd uložiť trest odňatia slobody znížený o jednu tretinu pod dolnú hranicu zákonom určenej trestnej sadzby. Krajský súd má za to, že pri použití danej analógie na nápravu obžalovaného postačí znížený trest, a to na vo výmere troch rokov. Takto uložený trest odvolací súd vyslovil ako nepodmienečný, nakoľko neboli splnené podmienky § 49 ods. 1 Tr. zák., pretože obžalovaný sa predmetného skutku dopustil v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený cit. rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T/3/2018 z 21.02.2018 a v takom prípade podľa § 49 ods. 2 Tr. zák. súd nemôže páchatela za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody opätovne podmiennečne odsúdiť, teda odložiť výkon trestu odňatia slobody.

Odvolací súd obžalovaného G. D. podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním činu bol už obžalovaný opakovane vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný.

S poukazom na zhora rozvedené dôvody senát krajského súdu rozhodol, tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, keď výrok o vine a náhrade škody, týmto rozhodnutím zostal nezmenený.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.